

עקרון כיוון הפוך

זהו החלק הרביעי בסדרת הקורסים **פיזיקה משפחתית**, ושם הנושא הוא **תפקיד האשה במסגרת זוגית**. למרות שהחומר שאני מעבירה מיועד לכל האנשים, הבחירה שלי הפעם היא לפנות באופן ישיר אל האשה.

הכוונה שלי בקורס הזה היא להעביר הבנות נוספות, להראות כיצד ניתן להוציא את היופי מכל אשה, בכל גיל. אני חושבת שכל העולם מכוון לרעיון שהאשה צריכה להיות יפה, וגם אם משהו מתנגד לרעיון הזה, הוא לא יוכל להתכחש לעובדה שישנה תעשייה עולמית ענקית המכוונת לזה. לי כמובן אין התנגדות לענף תעשייתי כזה או אחר, ובוודאי לא לעשיית רווחים. אני תמיד בעד. אני חושבת שכל אשה חייבת לדעת איך להוציא את היופי שלה. היציאה החוצה של האשה היא קודם כל ביופי. יופי זו תכונה של האשה, ואני כאשה אף-פעם לא רוצה לוותר על זה. אולם לא כדאי לשכוח שיופי זו לא המטרה.

יופי צריך לצאת בצורה טבעית, כלומר אין צורך להתאמץ בשביל להיות יפה. יופי זו תכונה שעל האשה לדעת כיצד להביא אותה לידי ביטוי, אולם לא בדרך ישירה. לשם כך יש צורך לחזור ולהעמיק את ההבנות אליהן הגענו במהלך הקורסים הקודמים, ולא לשכוח שאין דרך ישירה בתהליך של התפתחות מחשבתית במסגרת של שניים, ושזהו הקושי של התהליך.

עברנו ביחד כברת דרך; הגענו להבנות כלליות על תהליך התפתחות ודיברתי בהרחבה על התהליך מכל מיני אספקטים. עם זאת, אני יכולה לומר שלהיות אשה יפה המנהלת עניינים במסגרת זוגית (שזה המודל שבחרתי להציג) זה קשה. היישום הוא מאוד קשה.

אני מקווה שהבנתם מהקורסים הקודמים את 'עקרון התומך'. הבנת העיקרון הזה היא שמאפשרת את התפתחות התהליך בצורה מדויקת, אך להבנה הזו אין סוף. זהו היופי של העיקרון הזה - תמיד ניתן לדבר עליו, להבין בכל פעם מחדש.

'עקרון התומך' הוא העקרון הבסיסי ממנו פיתחתי את כל הקורס שאני מעבירה. בחרתי בזה כי זהו העיקרון שתמיד עובד, בכל הסיטואציות. השאיפה להבין את עקרון התומך ולקבל תמיכה מבן-זוג זו משימה לא קלה. כולכם בוודאי התנסיתם בזה.

מי שמקבל תמיכה יש לו כוח, כסף, אהבה. הכל. מי שלא מקבל, יש לו על מה להתאמן. בקורס הנוכחי אני לא אספר מה טוב או מה רע לעשות, אני אדבר על האופן שבו ניתן לגדל תומך.

יש מספר דברים שאני יודעת ואני רואה שנשים אחרות לא יודעות. אני רואה באיזה אופן נשים מצליחות מפורסמות חושבות, ואני אומרת לעצמי שגם אני חושבת באותה דרך. אבל, חשוב לדעת שהדרך הזו דורשת מאמץ; זה לא כל-כך קל, לכן לא כל אשה מצליחה.

אני מדברת על חשיבה, לא על עשייה. אני מדברת על חשיבה שבאה לידי ביטוי במעשים, במציאות. העניין הוא שאנשים בדרך-כלל רואים קודם כל את המציאות, וזה קורה במיוחד לנשים. הן נוהגות לצאת מהחשיבה על-מנת להסתכל על המציאות. לכן הכוונה שלי היא להראות להן כיצד להפוך את הכיוון.

במפגש הפעם אני מדברת על **עקרון כיוון הפוך**, או, כיצד להסתכל כדי באמת לחשוב נכון בכיוון ההתפתחות. אני רוצה להראות שעל-מנת להצליח בחיים חייבת להיות לנו אסטרטגיה מחשבתית מסוימת, ולשם כך בחרתי לדבר על מסגרת של שניים, מסגרת של איש ואשה.

מדוע אני לא אומרת 'גבר ואשה'?

תביטו על שתי המילים האלו: 'איש - אשה'. אני לא יודעת מה אתם רואים, אבל אני רואה שהאות הא מסמלת התפתחות. האות הזו נמצאת במילה 'אשה', והיא זו ש"פותחת" משהו אצל האיש באופן טבעי. אין זה אומר שגבר לא מסוגל, אך אצל האשה זה טבעי.

מה האשה צריכה ל"פתוח"?

היא צריכה לפתוח את הדרך להתפתחות של השניים, ולשם כך עליה לפתח חשיבה בשניים. זהו הקושי, ועל כך אני כל הזמן מדברת.

אני אשה, ובקורס הזה אני פונה לאשה. אני כאשה בוחרת להוביל תהליך התפתחות כי אני לא יכולה לבקש מאף אחד שיעשה זאת עבורי. אז יש פה בחירה: כאשה אני בוחרת לנהל תהליך התפתחות, בחשיבה.

וכאשר אני בוחרת, אני לא מצפה שמשו יקרה לי, או שיתנו לי משהו. בכלל, אני אף-פעם לא מצפה לדבר מאף אדם, מפני שאני בוחרת במה שאני יכולה. אני בוחרת, ואני עושה.

ההבנה הזו היא מאוד פשוטה: כאשר אני לא מצפה, אני גם לא מאוכזבת. אני לוקחת על עצמי תפקיד מאוד מסוים שאותו אני מכנה 'תפקיד האשה במסגרת זוגית', ואני לא מצפה שמישהו ייקח במקומי את התפקיד. אני כאשה בחרתי פעם אחת את התפקיד הזה, עד סוף חיי.

היכן בכל זאת הקושי?

כפי שכבר אמרתי פעמים רבות, הקושי הוא בחשיבה בשניים. התהליכים המחשבתיים אינם נראים לעין, לכן כאשר אנו טועים אנחנו מאבדים את הכיוון המחשבתי. מה משמעות הדבר? שכל תהליך ההתפתחות הולך לאיבוד וקשה מאד לשקם אותו.

כולנו עושים טעויות, זה בלתי נמנע. לכן עלינו לדעת לסלוח אם קרתה טעות, והכי חשוב, לדעת שהטעות היא בראש שלנו ולא בראש של מישהו אחר. אם תחשבו על זה, תראו שכך גם קל יותר לחפש את הטעות, כי היא רק אצלנו בראש.

אני בחרתי בכל המפגשים בקורס הזה לדבר רק על ציור אחד. הציור הזה עוזר לי להבין כיצד לחשוב. בואו נביט מה קורה:

סימנתי איש ואשה כנקודות, ובין שתי הנקודות ציירתי את החיצים שמסמלים את זרימת ההבנה. מקור כל הכוח הוא בזרימה הזו, לכן כדאי לבחון לאן הכוח הזה הולך. במסגרת של שניים, של האיש והאשה, מה שקורה הוא שהאשה רוב הזמן מאבדת כוח.

בואו נמשיך להסתכל על הציור ונראה איזו אינפורמציה הוא נותן. אני רואה באופן חד-משמעי שיש בו רק מסר אחד: אם מקור הכוח הוא בזרימת ההבנה בין איש ואשה, אז מה שצריך לעשות זה לשמור על הכיוון.

אין צורך לעשות משהו מיוחד; חשוב רק להבין איך לשמור על הכיוון - כל הזמן. האיש, כך או אחרת, יוצא מהבית לדרך שלו. לכן, על-מנת לאזן את הסיטואציה, אין לאשה ברירה אלא לבחור דרך משלה, את 'דרך האשה'.

אני כמובן מדברת על דרך חשיבה, לא על עשייה מסוימת. בקורס הזה, כמו בקורסים הקודמים,

אני לא נותנת עצות מה כדאי לעשות, אלא מציעה דרך כיצד לחשוב. קודם כל צריך להבין מה לבחור ועל מה לחשוב, ואז ניתן להגיע למעשה. אשה יכולה להתלבט האם כדאי לעשות דבר מסוים או לא, אבל כאשה אין לה ברירה אלא לבחור דרך מחשבתית, אחרת היא מאבדת כוח. כל מפגש עם האיש, בסיטואציות שונות בתוך הבית, יכול להביא לאיבוד כוח, גם מבלי שהיא מבחינה בכך. ברמה המחשבתית, אף-אחד (חוץ מאנשים בעלי רגישות גבוהה לתהליכים אנרגטיים) לא יודע לאן הכוח "הולך". זה כאילו לא מורגש, אבל מה שקורה הוא שקמים בבוקר בלי כוח. למה הכוונה 'בלי כוח'? לכך שהראש לא עובד. זו אינדיקציה מאוד פשוטה. העניין הוא שכאשר אנשים לא רגילים להפעיל את הראש, הם גם לא מבחינים שהראש לא עובד. כאשר בן-אדם יודע מה אבד לו ומה הוא צריך לחפש, הוא ימצא זאת. כאשר הוא אינו יודע, הוא לא יכול לעזור לעצמו.

בוא נחזור לרגע למשולש המשפחתי, למפגש בין הורה וילד : על-מנת לאפשר התפתחות התהליך המחשבתי של הילד, אנחנו צריכים לתמוך בו. כיוון התמיכה מאד ברור - ההורה תומך בכיוון ההתפתחות של הילד. במפגש בין איש ואשה זה הפוך, וזה הקושי. מה שקורה אצל רוב הנשים שאני מכירה, והזדמן לי להכיר נשים רבות ממגזרים שונים, זה שהן בחרו, או פשוט "נזרקו" מבלי להבין, להיות תומכות בדרך האיש, בהתפתחות שלו, בהצלחה שלו. בשנים הראשונות ניתן בהחלט להפיק הנאה מכך שהאיש בונה לעצמו מעמד, מרוויח כסף ומצליח. אולם בשלב כלשהו, זה מביא את האשה להתרוקנות מוחלטת: הראש כבר בכלל לא עובד, או מאוד קשה להפעיל אותו. בסיטואציה הזו אני רואה סכנה ממשית לאשה שרוצה להתפתח.

אני לא אומרת שזו דרך פסולה. כלומר, אם אשה בוחרת בזה, זוהי בחירה מכובדת. היא רוצה להיות תומכת בהתפתחות האיש והיא עושה את כל מה שנדרש כדי שהוא יצליח. אולם אם מלכתחילה היא תהיה מודעת לסכנה שכרוכה בזה, היא תבין שעליה לאזן את הסיטואציה ולשמור תמיד על הכוח המחשבתי שלה, ולשם כך אין לה דרך אחרת אלא להפוך את כיוון החשיבה: היא חייבת להתפתח בדרכה, ולגדל באיש את התומך.

אני שוב חוזרת ואומרת: בחשיבה לא מבקשים דבר, רק חושבים. כאשר האשה מפתחת אסטרטגיה מחשבתית, היא מקבלת את כל מה שהיא רוצה, ובצורה מדויקת. אני חושבת שאף אשה לא רוצה שהאיש שלה לא יצליח. השאלה היא באיזו דרך היא חושבת כדי שהוא יצליח? להיות תומכת, זה קל מאוד. אין הרבה מה לעשות - פשוט תומכים, נותנים כוח, כמו עם הילד. בעצם זה כמו לגדל עוד ילד. לכן החכמה היא להפוך - לגדל את הגבר כתומך, ולא לגדל עוד ילד. כפי שאמרתי, כל אשה רוצה שהאיש שלה יצליח בדרכו. על-מנת לאפשר זאת היא בוחרת בדרך של התפתחות, שבאמצעותה, בכל מפגש ביניהם הכוח הזורם בין השניים יתחדש.

כך או אחרת אשה חייבת להיות ברמה גבוהה יותר, זה מה שאני רואה. היא צריכה לשאוף לרמה גבוהה יותר כל הזמן. רק כך היא מסוגלת ל"הכניס" לזרם שעובר בין השניים יותר ויותר כוח. רק כך האיש מקבל כוח חדש בדרכו, מבלי שהיא תתאמץ. זה כאילו יוצא מהדרך שלה, אליו. לעומת זאת, אם היא מוותרת על הדרך שלה, היא תהיה חייבת כל הזמן לעבוד קשה על-מנת לספק לו כוח, וזהו תהליך שעם הזמן מרוקן אותה.

לי כמובן אין התנגדות למי שבחרת בדרך האיש. אולם אני חושבת שכדאי לשאוף להגיע למשהו טבעי יותר, כך שגם האיש וגם האשה יהיו מסופקים.

אם משהו מכם קולט את המסר שאני מנסה להעביר, הוא מבין שמדובר פה על מהפך מחשבתי מאוד רציני. מהפך שהוא בכלל לא קל לביצוע, כי יש צורך להפוך את הכיוון.

במפגשים עם האיש, לאשה קל יחסית להיות בעד ולתמוך. הרבה יותר קשה לה להפוך את הכיוון ולהתמיד בכך, להמשיך להישאר בכיוון הפוך, בדרך שלה, ולהיות בטוחה שזהו הסוד של ההצלחה.

בן-אדם בדרך-כלל אינו מתנסה במשהו סתם כך; הוא רוצה להיות בטוח שיש סיכוי רב לניסיון שלו להצליח. פה קיים קושי לעמוד בניסיון: להפוך בהתמדה את צורת החשיבה הקודמת - לקבל תמיכה במקום לתמוך.

ה'תמיכה', בהקשר הזה, מקבלת אולי פנים קצת חדשות:

לתמיכה כאמור יש כיוון, כיוון שמפנה את הזרם האנרגטי לאותו צד שבן-אדם בוחר שזה יזרום. זהו הקושי. להזרים רק בדרך מסוימת, שהיא לא הדרך הישירה להגיע להצלחה.

אם אשה בוחרת רק להצליח בדרכה, היא מסתכנת בפירוק המסגרת של הזוג. זוהי תופעה שרואים לא מעט.

כשאני מעבירה את החומר הזה, אני פונה למובילים, ואני מדברת על התפתחות תהליך מחשבתי במסגרת זוגית שלא מתפרקת. 'היפוך הכיוון' הוא בעצם הפתרון שאני מציעה על-מנת לשמור על המסגרת, על שלמות המערכת.

יש כאן שני דברים קשים: הקושי להאמין בדרך החשיבה, שבה אין צורך לעשות דבר מלבד לחשוב. החשיבה היא זו שמשנה את הכיוון ומפעילה את הזרם.

הקושי הנוסף הוא שבדרך הזו למעשה טמונה הבטחה להצלחה. בזה צריך להאמין: ההצלחה מתישהו תבוא, לא מיד. למעשה נדרשת פה אותה מידה של אמון שנותנים בילד. גם הילד לא מתפתח ברגע. רק אחרי עשרים שנה ניתן לראות הצלחה או חוסר ההצלחה.

אני מציירת את הדרך המחשבתית כקו בכיוון מסוים, ואת הדרך הזו צריך לבנות. זה בעצם הקושי. כאשר בוחרים במשהו ונותנים בו אמון, כלומר בטוחים שזה אכן יצליח, יש צורך להשקיע זמן ומאמץ בתהליך הבניה על-מנת לראות את ההצלחה.

אם לא נותנים אמון, אז מידי פעם עולים ספקות: אולי זה לא יצליח? אולי זה לא ילך?

בחשיבה, המילה 'אולי' מסוגלת לשבש ולקטוע את כל התהליך. לומר 'כן' ומיד אחר-כך 'לא', פרוש הדבר לאבד את הדרך.

אני מדברת כמובן על נשים שנמצאות בתהליך התפתחות ברמה מחשבתי. על אלו שלא נמצאות, זה כמעט ולא משפיע. לכן כדאי להקפיד על צורת החשיבה שלנו, בביטחון מלא שהיא זו שמביאה להצלחה.

בקורס הזה, אני פונה לאשה כאשה, וכך נוצרת שיחה בין בנות אותו מין שמאפשרת לנו להתחזק בדרך הזו ביחד. אני מאוד רוצה שזה יקרה. הקורסים הקודמים התאימו גם לגבר וגם לאשה. בקורס הנוכחי אני פונה לאשה מתוך מטרה לחזק את דרכה מחשבתית, אבל מלכתחילה אני רוצה להזהיר ולומר שקיימת פה הסכנה לשאוף לחזק, ובה אין שום משמעות. השאיפה המרכזית בקורס הזה, בדיוק כמו בקורסים הקודמים, היא לשאוף להגיע להבנה מדויקת יותר ויותר על כך שתהליך התפתחות ברמה מחשבתית מתרחש במסגרת של שניים. לא כדאי לשכוח שכאשר אנחנו מאבדים את הבן-אדם השני, אנחנו מאבדים את הזרם בין השניים, או במילים אחרות - אנחנו מאבדים את הכוח ואת היכולת שלנו להצליח.

מי שבחר להצליח רק עם עצמו, מאבד את מקור הכוח. ניתן לראות כיצד נשים שמצליחות בדרכן מבלי לאזן את המערכת הזוגית, חייבות להיעזר במנות גדושות של קוסמטיקה כדי להראות טוב. בדרך הזו הן פשוט מתרוקנות. אין להן את אותה איכות של קרינה שבאופן טבעי ממלאת את פניה של האשה ביופי, ברמה גבוהה יותר.

דיברנו בעבר על "תפוח", על מפגשים בין השניים בתוך הבית. הבחירה בבית לא הייתה סתמית. יתכן שהיה לי קל יותר לדבר על עסקים, אבל זהו הבית שמשמש כמקור של הכוח לשני אנשים. שם גם מקור היופי של האשה.

מי שמתחברת לכוח הזה תמיד נשארת יפה. מי שמאבדת אותו היא לפעמים יפה ולפעמים לא. כאשר אני מצלמת את הנשים בקורס, אני רואה זאת. אשה יכולה להיכנס לשיעור ותוך כמה דקות היא מתחילה להקרין יופי. מדוע?

כי על-ידי העברת החומר אני מחברת אותה לכוח המקורי הזה שקיים בין איש לאשה ובין ילד להורה. משם מגיע האור החזק שמקרין את היופי, אור שלא קיים באף סוג אחר של אנרגיה. אני חושבת שהשאיפה להראות יפות, הוציאה אותנו רחוק מדי. חיפשנו מקורות אחרים ליופי. מי שמבינה על מה אני מדברת, יכולה להתחבר למקור הכוח כדי להראות יפה תמיד, אפילו לאחר שהיא יוצאת החוצה. מדוע אני מדגישה את היציאה החוצה?

כי כאשר יוצאים החוצה בדרך-כלל מתלהבים מעצם היציאה ומאבדים את הזרם הזה. וכך, כאשר חוזרים הביתה עייפים, אין כוח להתחבר. זה הדבר שאני למשל אף-פעם לא עושה; אני חוזרת הביתה כדי להתחבר עם התומך שנמצא בבית. על הנוכחות של האנרגיה הזו צריך לשמור. זה הדבר הקשה ביותר. זה הדבר שכל הזמן נעלם.

אני לא מדברת על יופי של ילדה, זה משהו אחר. אני מדברת על היופי של האשה, ואני יכולה לומר בוודאות שלא כל אשה נראית אשה. כדי להגיע ליופי של אשה דרושה חכמה, או סבתא שעומדת מאחורינו ותומכת. אשה יפה צריכה להימצא כל הזמן בזרימה עם התומך, שאת התמיכה ממנו לא מבקשים, אלא משיגים בכל פעם שחושבים קדימה ועולים ברמה.

אני רוצה להזכיר שהמושג 'עליה ברמה', שדיברנו עליו פעמים רבות, הוא הכרח.

אי-אפשר להיות אשה יפה, חכמה ומתפתחת, מבלי לעלות ברמה. אם היום האשה יפה, מחר זה כבר לא עובד. היופי של האשה יוצא כאשר היא כל הזמן משתנה, ולשם כך עליה להמשיך לעלות ברמה המחשבתית, תמיד להגיע למשהו חדש ולחשוב קדימה.

בדרך-כלל האשה לא מעוניינת להשקיע מאמץ על-מנת לעלות ברמה. היא עושה כל מיני דברים בבית, אבל ברמה המחשבתית לא במיוחד מתחשק לה להתאמץ. לבחור לנהל את התהליך שאני

מתארת, פרוש הדבר כל הזמן להבין כיצד לעלות ברמה, וזהו בהחלט סוג של מאמץ שרוב הנשים לא בוחרות בו.

אני מדברת על הבחירה הזו 'להיות אשה', כי זה לא דבר מובן מאליו. אני רואה נשים שיום אחד הן נשים ולמחרת הן ילדות. אני כל הזמן רואה את המעברים האלו. להיות אשה בתפקיד (שזה הנושא בו אנו עוסקים בקורס) זה לבחור את התפקיד לכל החיים.

מה שמאפיין את כל הקורס הזה הוא המושג 'חשיבה מערכתית'. לצורך ההבנה אני מדברת בצמצום על חשיבה מערכתית בזוג, אבל ב"גדול" אני רואה את המשפחה.

מי שרוצה למשל לנהל עסקים, יודע שהוא לא יכול להצליח בלי חשיבה מערכתית.

בתוך הבית, אצל רוב הנשים החשיבה הזו בכלל לא קיימת. זה מה שגורם לנפילה של בני המשפחה. הבעל שחוזר מהעבודה והילדים שגדלים בתוך הבית, לא נמצאים באווירה של חשיבה מערכתית.

לגרום לאיש להצליח בדרכו באמצעות החשיבה של האשה, זהו בעצם העניין. כוח החשיבה נמצא בתוכנו, אצל כולנו. זה באמת לא קל להפוך את הכיוון, אך זה ניתן.